

De bemiddelingsopdracht van Johan Vande Lanotte leverde vooralsnog geen resultaat op. De Wever en Di Rupo willen nu samen met hem de klus klaren, berichtten de media. Is het de bedoeling om toch een compromis te bereiken of gaat het om de zoveelste operatie om het ultieme verdicht uit te stellen? Communautaire tegenstellingen bestaan, maar ze hoeven niet keer op keer uitgegroot te worden. Zo bereikt men nooit een duurzame oplossing.

Stilstaan is achteruitgaan

De burger betaalt

De financieel-economische situatie wordt er niet beter op. De staatsschuld stijgt en het noodzakelijke economisch herstel worstelt met tegenstroom. Maatschappelijke problemen krijgen geen oplossing. Elke verloren dag kost handen-vol geld. Niet de politici, maar de burgers betalen het gelag.

Moeizaam, maar verder

In november 2010 zijn de onderhandelingen voor een nieuw tweejarig interprofessioneel akkoord gestart.

Meer werkgelegenheid, de vrijwaring van de index, gelijk loon voor gelijk werk, opleidingskansen,... staan op de eisenlijst van het ACV. Een belangrijke ACV-eis is een gemeenschappelijk statuut voor arbeiders en bedienden.

Jaarlijks peilt de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (de CRB) hoe het is gesteld met het concurrentievermogen van de ondernemingen en met de werkgelegenheid. Dat gebeurt op basis van een vergelijking met drie grote buurlanden: Frankrijk, Duitsland en Nederland. Al vlug werd gefocust op de loonhandicap en de loonmarge. In onze buurlanden evolueert de loonkost in 2011-2012 met 5 %. In België wordt over die periode een indexering van 3,9 % verwacht. Dat levert een marge op van 1,1 %. De waargenomen loonhandicap is in de periode 2009-2010 toegenomen met 0,5 % tot 3,9 %. Houdt men rekening met de loonkostensubsidies in 2010, dan wordt de loonhandicap herleid tot 1 %.

Kortom, de marges zijn beperkt. Het economisch herstel is nog pril en onzeker. De overheid staat voor een grote sanering.

De blokkering van de politieke situatie is een ernstig probleem. Economische en sociale stabiliteit is broodnodig.

De sociale partners kwamen overeen de agenda van de onderhandelingen te beperken tot vier punten: de loonnorm (ook competitiviteit, werkgelegenheid,...), de welvaartvastheid, het statuut arbeiders-bedienden en de preciaire statuten, de te hernemen punten zoals de bijzondere bruggpensioenen.

Knelpunten

Van werkgeverszijde worden het loonsysteem en de indexkoppeling zwaar onder vuur genomen. Ook een verhoging van de minimumlonen botst op grote weerstand. De vakbonden willen dat werk gemaakt wordt van het beheersen van de energieprijzen. In die sector maken de bedrijven gewoon hoge winsten. Ook de welvaartvastheid levert problemen op. De werkgevers vinden het verhogen van de werkloosheidsuitkeringen niet te doen met het oog op de saneringsoperatie die te wachten staat.

Probleemdossier bij uitstek is het gemeenschappelijk statuut voor arbeiders en bedienden.

De welvaartvastheid van de uitkeringen kreeg een structureel mechanisme door het Generatiepact. Tweejaarlijks mogen de sociale partners een budget besteden om de vervangingsinkomsten aan te passen aan de loonevolutie. De werkgevers zijn er de oorzaak van dat dit dossier nog niet kon worden afgerond.

Het ACV blijft tot het uiterste gaan om tot een degelijk interprofessioneel akkoord te komen.

Over de schreef

Minister van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom kreeg felle tegenwind toen ze scholen en jeugdorganisaties opriep om alert te zijn voor jongeren die radicaliserend gedrag vertonen en hen bij de politie te signaleren.

Na de felle reacties van onder meer verschillende partners uit het Vlaams onderwijs en de duidelijke afkeuring door de Vlaamse onderwijsminister, repte zij zich om haar woorden af te zwakken. Het zou alleen maar gaan om: "Als je iets ziet, doe dan iets". Het imago van de minister van Binnenlandse Zaken kreeg op zijn minst een deuk.

Deze maand komt er een nieuwe perequatie van de pensioenen. Meer toelichting hierover volgt in het volgend nummer van Basis. Deze perequatie was nog maar eens de aanleiding voor politici en media om het pensioenregime van de ambtenaren onder vuur te nemen. Zelfs de 'normale' indexering wordt aangegrepen om de zogenaamd onverantwoorde pensioen kloof tussen de over-

heidspensioenen en de pensioenen van de privésector aan te klagen.

De perequatie is een bevestiging van het karakter van het overheidspensioen als een uitgesteld loon. De indexatie is noodzakelijk om de pensioenen welvaartsvast te doen ontwikkelen.

De overheid moet er alles aan doen om *alle* gepensioneerden een degelijk pensioen te geven. Met aanvallen op het overheidspensioen wordt dat doel niet bereikt.

Onderwijs: veel werk te doen

De onderwijsminister en de sociale partners zijn inmiddels begonnen aan een lange lijst onderhandelings-thema's. De uitvoering van de cao-afspraken, de scholengemeenschappen, leerzorg, participatie, het syndicaal statuut,... zullen opnieuw veel onderhandelings-tijd in beslag nemen. Wij willen, net zoals de onderwijsminister, dat de maatregelen die vanaf volgend schooljaar ingaan, tijdig gekend zijn.

Meer solidariteit

Om de uitdagingen die ons wachten, goed aan te kunnen, moet ook op het niveau van de provinciale verbonden, de regio's en de kringen echt werk gemaakt worden van de versteviging van de solidariteit tussen alle personeelsleden uit het basisonderwijs. De sectorale en de intersectorale werking zijn daarbij complementair. Om dat te bereiken, moet het echte basissyndicalisme alle kansen krijgen. Echt basissyndicalisme legt de nadruk op de vakbondsafgevaardigden en speelt zich niet af in besloten cenakels.

Onze militanten moeten kunnen rekenen op eerlijke en degelijke informatie en moeten nauw bij de besluitvorming betrokken worden. Basissyndicalisme steunt op professionele ondersteuning en vergt dat alle vakbondsmiddelen - mankracht en financiële middelen - optimaal worden ingezet voor de werking.

In 2011 moet echt vooruitgang worden geboekt.

Romain Maes
algemeen secretaris